

ש. שפרה : שני שירים

תלושים

בבקר

ראיתי

ראשו הנרות של חתול קרוס בקרחוב

ושניו חשופות מרות —

צצתי

אל יום שנולד בלי ראש. בלי גו

נשקו פני צרפלים של בקר

בנשיקותיו שלו

מכתפות —

באתי אל ים

כחל וצוצק —

לא קנה לו אסק

כמו ברבה גדולה —

והוא צלה בן האד

מחלף על קבים —

ראיתי

שיצמחו כמו פצם

הוא

הים

החתול שצל הכביש

ואניכי.

סיוט

אנשים כבודים ושמנים

חממו ידיהם

בארמון-נכוכית משלש-נגות

רק אנחנו קלכנו לקראת הים.

קפור.

הכפסית במדחם

יורדה ויורדה.

הושקנו ימים אלמות

אל הארמון משלש-הנגות

האנשים הכבודים שהקו גהקו

באם פגורים.

רצינו לזעק

— ופשטינו קפואות.

הלכנו לקראת הים

הכפסית נרדה ונרדה

— צד —

שני מקריני קנח

בדרך לים.